

L' OLOTÍ.

SETMANARI DEFENSOR DELS INTERESSOS DE LA COMARCA Y PORTAVOC DEL
CENTRE CATALANISTA.

NEU.

No sé si mos lectors hagnessen hagut de fer un article, de que l' haurían fet per lo número d' avuy, potser haurían desenvolupat un tema mes útil ó important que 'l que jo he pres. No es pas que no n' hi hajan; pero tinch de confessar la meua flaqueza, dominat per las circumstancies, absorvit per l' ideya de la blanca y freda capa que 'ns rodeja, no tinch habilior de parlar sinó de la neu, d' aquestos vapors que, sopresos en l' atmósfera, cahuen gelats á fernos participar de la fredor que 'ls ha donat color y forma en nostras terras. Dich forma porque sos borrións encara que de formas irregulars y de gros tamany, la tenen molt regular en altres païssos mes frets, y com mes cap al Nort es mes petita fins que arriuant en las regións polars sembla una polsina menuda que, observada ab un microscopi té la forma de unas estrelletas de sis, vuyt ó deu puntas fetas de cristalls de glas imperceptibles, que se combinan de deu á dotse maneras diferentas donant á las estrelletas de que parlem deu ó dotse figuras diversas, pero sempre las mateixas y no mes.

Véurer cáurer la neu es bonich, per una estona es agradable y comprench l' alegría que una nevada causa en païssos mes calents que l' nostre en que hi neva poch y la poca neu que s' posa sobre la terra marcha desseguida, fosa per la temperatura bonancible de un clima templat; pero en llochs com nostra comarca en que á la neu li costa tant de marxar, y, mal siga en una estació avansada, glassa de nit, y segons los ayres que corren de días ni menos desglassa gens; es un fatich una nevada.

Deixant á part los danyos que causa, la aflietiva situació en que col·loca als pobrets que ni tenen abrigalls ni combustibles ni pa pera menjar ni manera de anar á captarlo porque la neu no 'ls dei-

